NIEUWSFLASH

Mei 2020

Woensdagavond

Sporthal Alkmaar Noord, Arubastraat 6, Alkmaar (naast Dalton College)

Jeugd van 6 - 12 jaar	18:00 - 19:00 uur
Jeugd van 12 -18 jaar	19:00 - 20:15 uur
Recreanten vanaf 16 jaar	20:15 - 22:30 uur

Donderdagochtend

Sportcomplex Hoornse Vaart, Hertog Aalbrechtweg 4, Alkmaar

Senioren vanaf 55 jaar	10:30 - 11:50 uur

Van de redactie

Een extra editie en voor deze ene keer een gastredacteur.

Doordat mijn werk als fotograaf helemaal stillag en ik niet zo van de bloemetjes en de bijtjes fotograferen ben, kwam ik op het idee om eens bij onze leden thuis te gaan kijken. Ik wilde kijken wat ze zoal bezighoudt naast het badminton en daar deze extra nieuwflash aan wijden.

Het is nu zeker dat we tot 1 september niet meer mogen spelen. Heel zuur en iedereen die ik erover hoor mist het spelletje en vooral de gezelligheid, maar er worden toch nog volop andere hobby's uitgeoefend. Er wordt overal flink geklust en ook de thuiswonende kinderen moeten extra beziggehouden worden.

Ik doe dus een rondje Alkmaar met uitschieters naar Krommenie en Oudkarspel.

Veel lees- en kijkplezier met deze extra editie. Mocht je je nou toch nog bedenken en ook een leuk item in dit blad willen over een hobby, je werk of iets anders wat je kwijt wil, neem dan gerust contact op met de redactie. (redactie@flashdemare.nl)
Je verhaal wordt dan geplaatst in de eerstvolgende reguliere nieuwsflash (juni).
Uiteraard kom ik bij je langs voor een mooie foto.

Hartelijke groet en hopelijk tot 2 of 3 september!

Wim van der Vlugt

PS Bij alle bezoeken hebben we netjes de coronaregels in acht genomen.

Altijd al een keer mooi op de foto willen gaan met je vrienden, vriendinnen of je familie?
Of wil je een mooie herinnering aan je zwangerschap of pasgeboren baby?

Wim van der Vlugt Fotografie biedt fotoshoots in alle soorten en maten:

Zwangerschap * newborn * familie * kinderen * model * glamour * huisdieren

www.wimvandervlugt.nl info@wimvandervlugt.nl 06-12084906

Aanbieding alleen voor Flash-leden: 10% korting op een fotoshoot

Zie de laatste pagina voor een extra Flashaanbieding

Hans Schulze

Mijn eerste “klant” is Hans Schulze: onze jeugdtrainer. Ik ken Hans al meer dan 15 jaar. Als trainer, maar hij was vroeger ook bestuurslid. Hij nam altijd een attentie mee voor degene die de bestuursvergadering organiseerde en als de vergadering bij Hans thuis was, kwamen altijd de meest fantastische wijnen uit zijn legendarische wijnkelder. Dat missen we wel een beetje, Hans ;-)

Hans is gepensioneerd en was vroeger professor op een universiteit. Anne, zijn vrouw, werkte in Duitsland met moeilijk lerende kinderen. Dat was dus veel heen en weer reizen voor beiden.
Nu ze alle twee niet meer werken hebben ze zich gestationeerd in Nederland. De kinderen wonen in Engeland en Duitsland, dus zijn ze altijd veel onderweg. Helaas is dat nu even niet mogelijk dus storten zij zich op hun hobby’s.

Hans is op donderdagavond te vinden in Artiance (kunstcentrum) om daar samen met anderen grafiek te maken. Ook thuis in de garage is een ruime hoek ingericht voor deze kunstvorm. De werkplek in de garage is nu extra belangrijk omdat ook Artiance tijdelijk gesloten is.

Wat is grafiek precies, Hans?
Grafiek is een verzamelnaam voor alle manieren van het maken van lijnen en herhaalbare afbeeldingen. Iedereen is bijvoorbeeld tijdens een telefoontje bezig om met de hand te tekenen of met een stempel haar of zijn adres op een brief te plaatsen. In het eerste geval vormen de lijnen een handtekening en in het tweede geval gaat het om een druktechniek (hoogdruk). Ik doe zelf meestal twee versies diepdrukken. Een zinkplaat wordt met een stalen stift van krassen voorzien waarin inkt terechtkomt; de gevulde krassen worden met hulp van een pers op dik speciaal papier gedrukt. Het product is dan een grafiek, een droge naald. Als je krassen op een zinkplaat met zuur verdiept en opvult met inkt is het afgedrukte product een ets. Daarnaast doe ik ook hoge druk. Met hulp van speciale messen snij ik patronen in linoleum en rol ik met verf over de hoogstaande delen van een stuk linoleum; vervolgens wordt papier over de ingekleurde linoleumvorm gelegd en het uitgesneden motief afgedrukt.

Doe je dit al lang?
In de tachtiger jaren ben ik begonnen droge naald afbeeldingen te maken; een bezoek aan Spanje heeft de motieven geleverd die ik toen in de werkplaats van een kunstenaar in Würzburg afgedrukt heb. Na de verhuizing naar Alkmaar en het werk in Amsterdam was er jarenlang geen tijd voor de grafiek. Door een cadeau van onze kinderen kwam ik bij Artiance terecht, waar ik nu 15 jaar in de grafiek cursus van Guus Glass ben.

Ben je er veel tijd mee kwijt?
Doordat ik via voormalige badmintoncollega en vriend Jan Dieker aan een drukpers kon komen, heb ik mijn eigen werkplaats kunnen inrichten in de garage. Twee a drie keer per week ben ik daar bezig. De poster voor het kind-ouder-toernooi, dat we nog gaan inhalen, ligt al klaar.

Kun je uitleggen hoe je op het idee kwam van de druk die je voor mij gemaakt hebt?

Met de jaarwisseling heb ik een kerstpakket van Flash de Mare gekregen. In het pakket zat een reeks kleine papieren hoedjes met een kogel aan de top en met een elastiekje aan de onderkant. De hoedjes deden me denken aan een shuttle. In de afgelopen weken miste ik onze sport en ik dacht, ik ga er een afbeelding van maken. Vijf hoedjes heb ik op een met vernis belegde zinkplaat gelegd, die heb ik met de pers in de zachte laag gedrukt en vervolgens de plaat in het zuur gedaan om de afdruk te verdiepen. Een van de “shuttles” heb ik in de rode inkt van Flash de Mare gedrukt en laten drogen. Vandaag, tijdens de fotoshoot, heb ik de tweede druk met zwarte inkt op de hele plaat gemaakt. Ik wil daarmee laten zien dat de meeste shuttles momenteel in rust zijn, maar de gedachte aan de heropening van de badminton voor de jeugd en de volwassenen is levend. De druk heb ik aan jou cadeau gedaan en ik hoop dat je bij de herstart ook je persoonlijke blessurevrije herstart kan maken.

Wat doe je nog meer om de tijd door te komen?
Er zijn altijd klusjes in de tuin en aan het huis, om de twee weken boodschappen doen. Brieven schrijven, telefoontjes plegen met familie en vrienden, dagelijks wandelen of fietsen met mijn vrouw, krant en boeken lezen, tv kijken en radio luisteren.

Ben Paauwe

Het is half vier in de middag als ik afspreek met Ben Paauwe. Ben is ICT'er bij de NS en werkt nu voornamelijk thuis. Als ik bij zijn voordeur sta, zie ik vooral veel schaduw. Maar als Ben opendoet en z'n achtertuin laat zien word ik weer blij. Een prachtige veranda is daar gebouwd met een hele mooie zithoek. Als hij daar nu gaat zitten met z'n laptop, alsof ie aan het werk is, dan krijgen we vast een mooie foto. Tijdens het fotograferen hebben we het over werk en hobby's. Dan zegt Ben dat zijn hobby eigenlijk veel leuker is om te fotograferen. Blijkt hij gewoon een gigantische verzameling oude fototoestellen te hebben. Een paradijs voor een fotograaf!
Het wordt dus een foto op zijn werkkamer waar een deel van zijn verzameling uitgestald staat. Lijkt mij heerlijk werken tussen al die camera's.

Hoeveel fototoestellen heb je wel niet, Ben?
Op dit moment 95 camera's, waarvan 30 spiegelreflexcamera's. De oudste spiegelreflex-camera is van 1958.
De oudste camera is van ongeveer 1911.

Wanneer ben je begonnen met verzamelen?
Ik ben drie jaar geleden begonnen met verzamelen.
Voor mijn verjaardag kreeg ik van mijn vrouw een mooie kaart met allemaal box-camera's. Later kwam ik op een rommelmarkt twee oude box-camera's tegen. Ze kostten maar een paar euro. Nooit de bedoeling geweest om ze te gaan sparen. Maar ja, dan zie je er nog een paar…

Met zoveel camera's moet je zelf ook fotografen, toch?
Ik fotografeerde af en toe wel iets, totdat ik in 2009 een Nikon D5000 kocht. Vanaf dat moment begon ik het leuk te vinden. Ik fotografeerde van alles wat en zonder al te veel kennis van zaken. In 2017 heb ik een instapcursus fotografie gedaan omdat ik graag betere foto's wilde maken. Het liefst maak ik 'stillevens'.

Wat vindt de familie van je uitgebreide verzameling?
De familie vindt het prima zolang het binnen de perken blijft. Een drietal planken in de kast in de woonkamer kunnen ze aan, maar de rest moet op mijn kamer blijven.

Zo kom je dus nog eens wat te weten over onze leden. En ik heb weer een adresje als ik wat oude camera's als rekwisieten nodig heb. De twee foto's van de camerauitstallingen zijn van Ben zelf.

Als je op woensdagavond een kaart pakt om de baan te op gaan, kan het zomaar zijn dat je daar met drie generaties Pot/Boom staat: Johan Pot, Riette Boom-Pot en Steven Boom.
Alle drie hebben ze een bijzondere hobby. Eerst maar eens naar Krommenie om Johan te bezoeken.

Johan Pot

Johan gaf aan dat hij als hobby cactussen verzamelt. Geen idee wat ik me daarbij moest voorstellen. Hoeveel? Grote of kleine? Ik weet dat ze stekels hebben, daar houdt het een beetje mee op.

Nieuwsgierig ga ik op pad.
Als ik de straat in rijd staat Johan al in z'n voortuin. Altijd met de plantjes bezig zoals hij zegt. Hij wijst mij een plantje waar drie zielige bloemetjes aan zitten. Het blijkt een zeer zeldzaam exemplaar orchidee te zijn, die voor het eerst wat bloemen laat zien. Ik kom dus op het juiste moment.
Eenmaal in de achtertuin valt mijn mond open. Er staat een bescheiden kas in de tuin, maar die is zeer efficiënt (met twee verdiepingen) ingericht. Dan gaat de gepensioneerde wiskundeleraar los en vertelt op een uitermate grappige manier de ene na de andere anekdote.

Hoeveel cactussen heb je hier staan, Johan?
Er staan zo'n 2650 planten geregistreerd met een verzamelnummer. Die komen in aanmerking voor onderzoek. Daarnaast zijn er nog wat die alleen maar mooi hoeven te bloeien.

Een bijzondere hobby mag je wel zeggen, hoe is dat zo gekomen?
Door puur toeval. Ik vind zaaien van planten leuk en ineens had ik cactuszaden gekocht. Nou hoor ik bij het soort mensen dat wel eens wil doorslaan. Zo heb je 20 planten, zo heb je er 100 en nog is het niet genoeg. Kun je je voorstellen dat ik eens met twee andere malloten naar Wenen gereisd ben in de hoop een paar stekken te krijgen? Nog een graadje erger is het als je naar Zuid Amerika reist om in de Andes de planten op hun natuurlijke standplaats te zien. Maar schrik niet: ik zie mezelf als ongevaarlijk.

Heb je er veel werk van?
De verzorging van de planten is goed behapbaar. Maar er ontwikkelde zich een nevenhobby die een dvd tot gevolg had. Daar gaat nog steeds heel veel tijd in zitten. Wie nieuwsgierig is kan op internet zoeken naar “SulcoMania”.

Wat is de meest bijzondere plant die je hebt staan?
Verzamelaars hebben bij ieder object een verhaal waarom dat object bijzonder is. Op die manier heb ik 2650 bijzondere planten verzameld. Ik kreeg er veel als stek van andere verzamelaars, waardoor ze vanzelf een verhaal hebben.

Je behoort tot de top 10 cactusverzamelaars van de wereld(!) Hoe moeten we dat zien? Heb je veel contact met verzamelaars over de wereld?
Oei, dat heb je niet helemaal goed begrepen. Ik ken heel wat verzamelaars met een veel mooiere en grotere verzameling dan de mijne.
Ik bedoelde eigenlijk dat er wereldwijd waarschijnlijk niet meer dan 10 verzamelaars zijn die zo enthousiast onderzoek doen over dit specifieke cactusgeslacht. Inderdaad heb ik door “SulcoMania” contacten over de hele wereld.

Eh, lees ik dat nou goed? Kontplant?

Je leest het goed. Mijn kleindochter van negen ontdekte in mijn kas een *Lithops marmorata*, een zogenaamd levend steentje uit Namibië. Zij vond hem heel leuk, dus als rechtgeaarde opa verblijdde ik haar graag met dit plantje. Nou vond de wijsneus dat het plantje wel een passende naam moest hebben. Die schreef ze dus op het etiket.

Als ik vertrek zegt Johan nog dat alle planten op speciale POTgrond staan. Het kwartje viel bij mij ook wat later :-)

Riette Boom

Dan meteen maar door naar de volgende generatie. Als ik de straat in loop hoor ik saxofoonmuziek. Bijna bij het huis aangekomen begrijp ik dat het uit huize Boom komt. En ja hoor. Door het keukenraam zie ik Riette al met een sax in haar handen staan.

Speel je al lang saxofoon? Alleen thuis of treed je ook op?

Ja, ik speel al 38 jaar saxofoon. Ik ben begonnen bij de fanfare "Onderling Genoegen" in Krommenie. Ik heb van mijn ouders een altsaxofoon gekregen, een cadeau voor het leven. Ik heb ook jaren met mijn vader en broer in een band gespeeld. Muziek maken is me met de paplepel ingegoten.
Ik speel op dit moment voornamelijk alleen thuis. Mijn jaarlijkse optreden is in het gemeente cabaret van Alkmaar "Alkmaars Ontzettend". Dan sta ik op het toneel en speel ik in de band.

Je werkt bij de gemeente Alkmaar. Hoe gaan zij met deze crisis om? Kun je gewoon thuiswerken?
Ja, gelukkig kan ik thuiswerken. We hebben allemaal al een tijdje een laptop, omdat de gemeente sowieso het thuiswerken wilde stimuleren. Het Stadskantoor is voor deze manier van werken verbouwd. Onze directie zegt: "thuis werk je, je bent op het Stadskantoor om elkaar te ontmoeten". De gemeente stelt op dit moment dat iedereen thuiswerkt, tenzij je echt voor je werk op het Stadskantoor moet zijn. Bijvoorbeeld als je achter de balie zit voor persoonsdocumenten etc. Die balie is wel open.
Ik moet zeggen dat ik er wel aan toe ben om mijn collega's weer eens in het echt te ontmoeten. Ik vind dat video-vergaderen vreselijk vermoeiend. Gelukkig gaat het Stadskantoor binnenkort gedeeltelijk weer open, dan mag je er op gezette tijden met je unit komen werken.

Heb je naast saxofoonspelen en badminton nog meer hobby's?
Ik schilder en teken een beetje, ik ben dit seizoen op les gegaan. Helaas is dat ook eerder gestopt door de Corona.
Daarnaast werk ik graag in de tuin en lees ik graag, vooral in die tuin!

Steven Boom

Tijdens het interview met Riette zit Steven aan de tafel te schrijven in een schrift. Hij schrijft een sonnettenkrans. Nu woon ik samen met een taalvirtuoos, maar daar had ik nog nooit van gehoord en zij ook niet.

Wat is een sonnettenkrans, Steven?
Een sonnettenkrans is een verzameling van 15 sonnetten. Een sonnet is een dichtvorm die bestaat uit 14 strofes (regels) met bepaalde eisen voor de rijm, metrum (klemtonen) en strofes. Bij een sonnettenkrans is de laatste strofe van sonnet 1, de eerste strofe van sonnet 2. Dit gaat door tot sonnet 14 waarvan de laatste strofe de eerste strofe van sonnet 1 is. Sonnet 15 is tot slot een sonnet bestaande uit alle laatste strofes van de 14 sonnetten. Snap je het nog? ☺

Ben je al lang met taal bezig? Schrijf je nog meer?
Aan het einde van de tweede klas begon mijn passie voor vreemde talen op te komen. Dit was de reden dat ik in de derde ervoor koos om zowel Frans als Duits als examenvak te kiezen.
Ik vond het van kleins af aan al leuk om verhalen te schrijven, maar twee jaar geleden begon ik pas met poëzie. Een vriend van mij zei namelijk dat ik vaak metaforisch sprak. Dit leidde ertoe dat ik ging kijken of ik die metaforische spraak kon gebruiken in mijn gedichten. Een half jaar later kreeg ik poëzie op school. Daar vertelde mijn docent over de sonnettenkrans. Het was uitdaging, maar wel een leuke uitdaging om aan te gaan. Ondertussen ben ik ook van plan om een verhaal te schrijven (en af te maken).

Speel je net als je moeder een instrument?
Ik speel in mijn vrije tijd wel eens op mijn piano. Gewoon een beetje improviseren en zien of er iets uitkomt. Muziek zit in de familie en ook ik wist er niet aan te ontsnappen. Af en toe speelt de familie samen als er iets groots te vieren is. Muziek maken is ook mij met de paplepel ingegoten.

Bijna klaar met het atheneum. Wat ga je na de zomer doen?
Ik ben nu net klaar met zes jaar middelbare school; oftewel tijd voor iets nieuws. Ik heb me daarom ingeschreven bij de universiteit van Utrecht voor de studie Duitse taal en cultuur. Ik heb een passie voor de vreemde talen en vind de Duitse cultuur ook interessant.

Claudia van der Tak

Het is prachtig weer en ik parkeer mijn auto aan achterkant van de woning van Claudia. Er is een heerlijk speelveld voor de kinderen met wat toestellen waar ze lekker op kunnen klimmen. Dat doet de bijna anderhalfjarige Jamie dan ook veelvuldig. Vaak met een blauwe plek of een bult op z'n hoofd als gevolg. Claudia en haar man Ferry kunnen in deze tijd dus bijna nooit met z'n tweeën tegelijk werken. Ze wisselen elkaar af om deze handenbinder op te vangen. Dochter Romee van 4 vermaakt zichzelf en heeft even geen zin in de foto op het speelveld. Hé, badminton. Toch nog badminton op de foto! Claudia probeert Romee ook te enthousiasmeren, maar als ze een vriendje ziet is ze toch vertrokken.

Jullie badmintonnen toch nog een beetje. Doen jullie nog meer aan sport?
Badminton vinden we wel even leuk om samen te doen als het natuurlijk niet te hard waait. Daarnaast proberen we ook elkaar af te wisselen als we willen sporten. Ferry gaat graag een lang stuk fietsen. Ik ben weer lekker aan het skeeleren en doe twee keer per week bootcamp met de buurvrouwen.

Een hele puzzel, zo. Werken en twee kinderen. Blij als ze straks weer naar school of de opvang mogen?
Nou en of het een puzzel is. Ons werk stapelt zich nu maar op, dus we willen ook wel weer wat meer werken. Enerzijds dus blij als de kids weer naar school en kinderdagverblijf gaan. Aan de andere kant genieten we er toch ook van. Voor de coronacrisis hadden we toch wel vaak drukke weekenden en dus minder tijd met zijn vieren. Met die kleintjes maak je echt heel wat mee!

Je bent ook redacteur van ons clubblad Nieuwsflash. Wanneer komt er weer een reguliere uitgave buiten deze extra editie om?
Esther en ik zullen ergens in juni nog een Nieuwsflash uitbrengen. We horen het graag als de leden nog leuke ideeën hebben. Het hoeft natuurlijk niet zo'n stoer en groot stuk te zijn, als deze extra Nieuwsflash editie van jou.

Thomas van Gulik

Ook de jeugd moet zich op een andere manier vermaken. Op naar Heerhugowaard, waar Thomas met zn ouders woont. Thomas' vader Eltjo doet open en ook Thomas verschijnt ten tonele. Voor de gelegenheid heeft hij zijn Flashshirt aangetrokken. Helemaal goed, natuurlijk!

Hé Thomas, hoe gaat het op school? Welke opleiding doe je nu?
Ik zit in Heerhugowaard op de middelbare school in de HAVO/VWO brugklas.
We moeten nu al het schoolwerk vanuit huis doen.

Als je niet met schoolwerk bezig bent, wat doe je, nu je niet kunt badmintonnen, dan?
In mijn vrije tijd ben ik vooral aan het gamen. Naast badminton zit ik ook in Alkmaar op scouting bij scoutinggroep Don Bosco. Helaas kunnen we nog niet badmintonnen, maar de scouting is wel weer open.

Walter Tromp

Walter woont in Oudkarspel met zijn vriendin Mirjam en zoon Koen. Walter is een van onze sponsoren en houdt zich naast zijn werk als projectleider bij een ingenieursbureau bezig met het ontwerpen van tuinen.
Ik kom aan bij een prachtig huis en als ik aanbel wordt de deur opengedaan door de zoon des huizes. Nieuwsgierig kijkt hij mij aan. “Geen post?”
Helaas, ik kom niets brengen, en het ventje zoeft weg.
Na het opsporen van Koen maken we een foto bij de voordeur en daarna lopen we een wat verouderde tuin in. Eh, een tuinontwerper, Walter? Blijken ze er pas vanaf november te wonen. Oké, dan moeten er ook andere dingen gebeuren aan t huis en komt de tuin wat later. Maar natuurlijk droomt hij al van zijn ideale tuin.

Hoe ziet jouw droomtuin eruit, Walter?

De ideale tuin? Tja, die heeft gras om een beetje op te kunnen voetballen en een lekker groot terras om bij te komen van dat voetballen. Verder biedt het een mooi uitzicht op de weilanden en de schaapjes. Daarbij uiteraard nog planten, bomen e.d. En een grote spiegelvijver lijkt me wel wat, maar ja dat krijg ik er bij de vrouw des huizes nog niet doorheen. Iets met gevaarlijk voor kinderen of zo. Misschien in de toekomst…

Hoe kom je bij tuinontwerpen? Altijd interesse in gehad?
Mijn werk bij het ingenieursbureau is vrij technisch, ik miste de creatieve kant. In het ontwerpen van tuinen kan ik dat gelukkig wel kwijt.

Een kind dat niet naar de opvang kan en alle twee werken, hoe lossen jullie dat op?

We kunnen allebei gelukkig nog naar onze kantoren toe op de dagen dat we werken, dus dat is wel erg makkelijk. Daarnaast werken we om en om, de ene dag Mirjam en de andere dag ikzelf. Thuiswerken met Koen erbij is wel erg lastig. Hij kan het niet erg waarderen als ik de laptop openklap en ik niet gelijk Paw Patrol aanzet…

Nieuwsflash
Mei 2020

WT
tuinontwerp

"Creëer jouw stukje buiten"

www.wttuinontwerp.nl

Huib Abell

Hebben jullie wel eens aan een warming-up van Huib meegedaan? Of je even wilt rekken, kijk zo. Hoe dan?! Wat een lenigheid! Ik ga onderzoeken hoe hij dat doet en als ik aanbel doet Huib open in vol ornaat. Hij draagt de klederdracht van Manyang, een vorm van Pencak Silat, een oosterse vechtsport. Deze sport beoefent hij al vanaf z'n achtste. Ah, vandaar de lenigheid….

Manyang is een vorm van Pencak Silat. Wat houdt dat precies in?
Pencak Silat is afgeleid van de verdedigingsvormen van dieren. Zo heb je de *monjet* (apenstijl) en de *hari mauw* (tijgerstijl). Manyang betekent wesp. Deze stijl kenmerkt zich door korte slagen en trappen, net zoals de wesp jou in korte tijd 3 of 4 keer kan steken. Pencak Silat kent twee kanten, de harde kant (de vrucht) en de zachte kant (de bloem). Ik beoefen de bloem, met sierlijke en balletachtige bewegingen. Vandaar ook de lenigheid.

Je hebt veel Indonesische spullen in je huis hangen. Wat is het verhaal van deze pijl en boog?
De pijl en boog komt uit Nieuw Guinea, waar ik tot mijn 18de heb gewoond. Daar heb ik mijn hele jeugd in de jungle doorgebracht. Met mijn vrienden ging ik altijd zwemmen en vissen. Ook gingen we vaak op jacht, met een geweer, maar ook met pijl en boog. Toen ik in 1962 afscheid moest nemen van mijn vrienden kreeg ik van hen een pijl en boog als herinnering aan onze vriendschap en de mooie tijd. Een van mijn vrienden zei ook nog, misschien heb je hem nog wel nodig in Holland.

Bij de pijl en boog hangen ook twee krissen. Dat zijn voor mij heilige wapens. De derde is een Golok, een slagwapen dat voor verdediging wordt gebruikt bij Pencak Silat.

Naast Manyang ga je er ook graag op uit op de motor. Wat is er zo bijzonder aan jouw Harley Davidson?

Deze motor, een Harley Davidson ‘Heritage Springer’, is afgeleid uit motoren van Harley uit de jaren 1935/1945. Op een van die motoren reed mijn vader. Anders dan andere motoren is deze uitgerust met een Springer voorvork.
Ik heb deze motor 20 jaar geleden nieuw gekocht en ik hoop er nog jaren mee te toeren met mijn vrouw.

Dit zijn twee hobby’s die best wel tijd kosten. Wat doe je nog meer zo op een dag?
Natuurlijk jeugdtrainer zijn bij Flash de Mare en ik ben ook trainer/begeleider bij de 55+ badmintonclub de Rietschootmeppers in Koedijk. Daarnaast ben ik al van 1987 vrijwilliger bij de vrienden van Nusantara. Dat is een stichting die de indische cultuur in stand houdt in het verzorgingshuis Patria in Bussum. En dan ben ik ook nog koster bij de Mariaparochie in de Blije Mare.

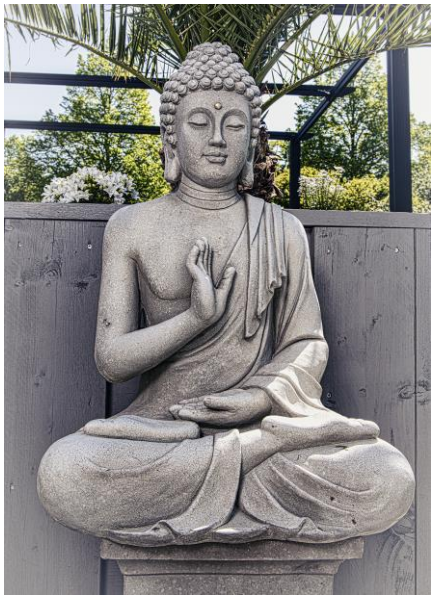

Wendy Oud

Ook Wendy is oud-bestuurslid en wij spelen al jaren in hetzelfde badmintonteam. Ik mag dus gelijk achterom via de tuin. Dat is sowieso handiger, want als ik de tuin in kom zijn Wendy en haar man Ton net klaar met het klussen in huis. De hele huiskamer is overhoopgehaald want alle muren, het plafond en ook de vloer krijgen een grote opknapbeurt. Dat kan allemaal omdat Ton nu volledig thuiswerkt, geen reistijd meer naar Noordwijk heeft en dus meer vrije tijd heeft. Voor Wendy ligt dat anders. Zij werkt in het verzorgingshuis Rekerheem en heeft net een nieuwe baan waardoor ze meer werkt dan voorheen.

Eerst maar eens het klussen. Wat een werk hebben jullie gehad? Wat staat er nog meer in de planning?

Er is een hoop te doen. Er moet nog een nieuwe deur worden ingezet en er komen ook nieuwe kozijnen. De vloer moet worden vervangen, dus de oude gaat er nog uit.

Een paar dagen later spreken we af bij ‘t Rekerheem waar Wendy werkt.

Wat voor werk doe je daar, Wendy?

Ik werk per 1 mei als gastvrouw in de spil in het restaurant. Daar verzorg ik de koffie voor de bewoners. Ik dek de tafels voor de middag als de bewoners een warme maaltijd komen eten. Helpen met uitserveren opscheppen van de maaltijden en ‘s middags samen met activiteitenbegeleidster een activiteit organiseren.

Door de coronacrisis zullen er wel veel aanpassingen zijn. Merk je daar veel van op je werk?

De bewoners mogen niet naar buiten, maar we hebben wel sinds kort een aangepaste bezoekruimte waar ze op afspraak bezoek kunnen ontvangen. Verder natuurlijk dat je anderhalf meter afstand houdt van je collega`s.

Ko Barhorst

Ko zie ik normaalgesproken vaak buiten de badminton om, maar ook wij hadden elkaar al zo'n 7 weken niet gezien. Whatsapp maakt een hoop goed, maar in reallife is toch leuker. Ko werkt voornamelijk thuis en als we afspreken is hij nog even aan het werk. Ik besluit hem te verrassen met een actiefoto.

↑ ;-)

En opeens waren daar de coronarichtlijnen. Wat gebeurde er met je werk?

Het werken op het werk, was eigenlijk over. Ik werk bij Tata en meteen nadat de restaurants dicht moesten, kregen wij het dwingende verzoek om thuis te gaan werken. Dat heb ik gelijk die maandag gedaan, maar daar werd ik niet vrolijk van. Iedereen wilde thuiswerken, dat kon het Tata-netwerk niet aan. Ik kon slecht bij de programma's waar ik mee werk, en heb die maandag gelukkig gelijk kunnen regelen dat ik een laptop met verbinding kreeg. Dat was een stuk beter, maar het duurde toch nog een week voor iedereen bij Tata echt het netwerk kon gebruiken. Nu gaat het prima. Mijn werk kan ik goed doen. Ik mis weinig. Als ik wat mis of het is toch handiger iets te doen op het werk, ga ik die kant op. In de kantoren is het onwezelijk stil, maar de fabriek draait gewoon door. De fabriek waar ik werk maakt verpakkingsstaal en eigenlijk alles wat we maken is momenteel te verkopen. Er is veel vraag naar verpakkingsstaal.

Wat is een groot ongemak met thuiswerken? Of is dat er niet?
Het grootste gemis zijn de collega's. Je spreekt toch ongemerkt een hoop met elkaar af als je door de gang loopt of door de fabriek. Je ziet elkaar ook amper meer. Ik heb collega's nu al 8 weken niet gezien. Kennen ze me nog? Skype en Teams zijn leuk, maar het is toch anders.
De koffie is thuis wel een stuk beter. Ik kan ruim een uur later mijn bed uit en als het werk klaar is ben ik snel thuis. Samen met Karin even koffie doen, lekker buiten, is ook bijzonder prettig. Voorheen zag ik de collega's soms meer dan Karin, dat is helemaal de andere kant op gedraaid.

Badmintonnen is ook al een tijdje over. Is er nog een hobby in je leven?
Ik spaar bierglazen. Ondertussen zijn dat er bijna 400 denk ik. Dat kan hard gaan. Ook mag ik heel graag naar muziek luisteren.

Hoe is dat met de bierglazen begonnen?
De eerste glazen kwamen gratis mee bij een krat. Opeens is de bierwereld dan anders zeg maar. Wat leuk zo'n glas. Even later denk je, het zou leuk zijn als ik bij een ander merk of een speciaal bier ook het originele glas kan gebruiken en dan is het hek van de dam. Dan wordt het van kwaad tot erger en voor je het weet vraag je in een café of je een glas mag hebben. Familie, vrienden en buren nemen ze mee. Er komen ook glazen van mensen die hun glazen opruimen door welke oorzaak dan ook. Het is wel heel mooi om tegenwoordig een speciaal bier uit het eigen glas te kunnen drinken. Moet gek gaan wil ik het glas niet hebben.

Wat zijn de meest speciale glazen?
Ik heb een mooi oud glas van Amstel, die is nog door mijn vader gebruikt. Echt al van jaren her. Hij dronk er al uit dat ik nog thuis woonde. Die is zeker 50 jaar oud, maar ik denk meer. Mooie herinnering nog aan mijn vader. Dit glas gebruik ik ook niet. Dan is er nog een glas ter gelegenheid van 400 jaar Alkmaar uit 1973, en een glas van Negen Eeuwen Langedijk. Er staan ook wat series bij, bijvoorbeeld glazen met vlaggen uit de EU. Ook een glas uit het sportcafé van Amstel met de 3de helft erop, die kreeg ik nog van Simon. Ze hebben eigenlijk allemaal wel wat.

Herman van de Bovenkamp

Als ik bij Herman binnenkom lopen we gelijk door naar de tuin, maar in m'n ooghoek zie ik een aantal interessante items. Daar zal ik hem straks zeker nog even naar vragen. Trots laat Herman zijn tuin zien. Alleen maar tegels, zoals beide buren hebben, vindt hij maar niks. Lekker groen en het levert ook nog wat op in de vorm van groente en fruit.
Niets fijner dan even een rondje door de tuin doen!

Hoe is dit zo gekomen, Herman? Of heb je hier altijd al een moestuin gehad?

Toen ik het huis kocht was het vooral stenen en een vijver. Al tijdens het klussen heb ik een voortuintje gemaakt, waar ik later twee fruitbomen in heb gezet. In mijn achtertuin ben ik begonnen met peultjes. Gewoon omdat ik die lekker vind, maar in de supermarkt vooral wat uit Verweggistan komt. Terwijl ze het hier ook prima doen. En de plaats voor lekkere planten is langzaam gegroeid tot tweederde van mijn tuin. Nu met kruiden, aardappels, aardbeien, frambozen, snijbiet, rabarber, snijbonen, mais etc. Ik geniet volop van mijn tuin. Even tien minuutjes watergeven of onkruidtrekken, 's ochtends vijf minuutjes een rondje slakken verwijderen. En op de terugweg naar huis hoef ik niet te bedenken wat ik zal kopen voor het eten. Ik heb vast een maaltje snijbonen in de tuin hangen.

Je bent 'in between jobs' zoals dat heet, hoe vermaak jij je in deze tijd?

Met zoeken naar een nieuwe plek waar ik als financiële man mijn positieve bijdrage in cijfers en processen kan leveren. Daarnaast ben ik bezig met trainingen/studie in bijvoorbeeld communicatie. En verder dingen die je alleen/thuis kunt doen: lezen, tuinieren, fietsen, wandelen, mountainbiken en netwerken. Voor mij een goede poging om afwisselend bezig te zijn.

Ja, en dan nog even waar mijn oog net al op viel. In de huiskamer staan een aantal imposante Legoauto's. Weet niet of jullie het volgen, maar Lego is nogal trending tegenwoordig.

Vertel Herman, ben jij een trendvolger of heb je die Legowerken al veel langer?
Nee, Lego is altijd al mijn favoriete speelgoed geweest, want ‘van Lego kun je alles maken’. Op mijn 12e kocht ik de grote raceauto (voor kenners: 8860) van het nieuwjaarskaartjesgeld (krantenwijk). De hele toonbank lag vol met guldens, rijksdaalders en kwartjes. Daarna werd het even stil. In 2010 had ik een opleiding afgerond en mocht ik voor mijzelf een cadeautje kopen. Dat werd onderstaande takelwagen. Met een heel andere bouwtechniek, met allemaal nieuwe verbindingen. Dat is een leuke 3D puzzel! Met een iets ruimer budget dan 30 jaar geleden kan je jezelf nog wel eens wat geven. Die kraan is ook wel heel gaaf. Die vrachtwagen … En mijn oppaskinderen vinden het fantastisch dat ze er mee mogen spelen. Dus nee, geen trendvolger. Wat ik al jaren leuk vind, zien anderen nu ook de lol van in.

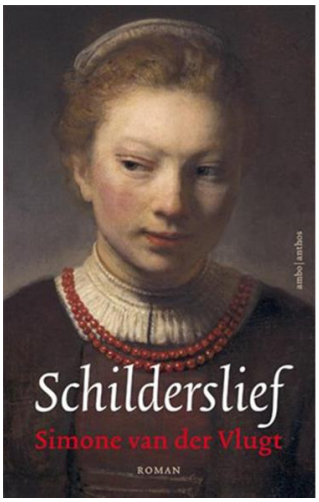

Nu in de winkel:
De nieuwe roman van Simone van der Vlugt

Schilderslief

over de verguisde minares van Rembrandt van Rijn

www.simonevandervlugt.nl

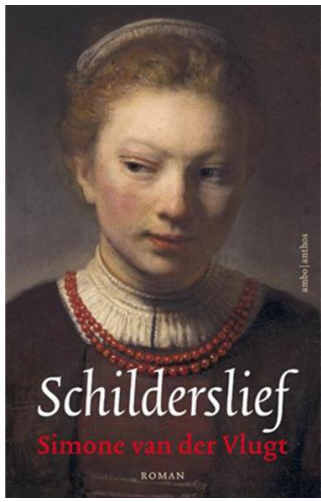

Wim van der Vlugt

En last but not least, de gastredacteur zelf. Ik heb echt met veel plezier deze extra nieuwsflash gemaakt. Heb weer fijn wat mensen gesproken en naar hartelust kunnen fotograferen met de camera en met de drone (zie foto's Ko en Walter). Ik hoop dat jullie je vermaakt hebben met deze extra editie.

Mijn vrouw en ikzelf werken voornamelijk thuis. Dat deden we al, dus dat veranderde niet zo veel. Maar geen lezingen meer, geen signeersessie geven, geen onderzoeken doen en dus ook niet fotograferen. Je sociale leven staat op een laag pitje, maar gezondheid gaat boven alles. Lang leve facetime, zo kunnen we onze kinderen toch nog even zien.

Ik heb in deze periode ook weer dingen ontdekt waarvan ik niet wist dat ik ze kon. Na het slopen van de oude schuur had ik heel veel hout over wat nog wel te gebruiken was. Toen ben ik maar een beetje gaan knutselen. Onderstel voor een grote bijzettafel. Een nieuw hok voor het haardhout en diverse egelhokken.

Onze tuin is sinds kort uitzetplaats voor egels. Deze egels worden gewond, ondervoed of ziek binnengebracht bij de egelopvang in Warmenhuizen. Daar worden ze verzorgt, en als ze weer genoeg op sterkte zijn, krijgen ze bij ons de vrijheid weer. Er zijn nu zeven egels uitgezet en er lopen er nog drie bij ons in de tuin. Egels zijn nachtdieren en overdag zitten ze dus graag beschut. Vandaar dat er nu diverse hokken in onze tuin staan en daar maken ze dankbaar gebruik van.

Door de opgelopen enkelblessure afgelopen november gaat mijn het sporten nog niet zo best. Wandelen gaat wel, dus dan doen we dat maar. Ik loop, afhankelijk van het weer, tussen de dertig en de veertig km in de week. Leuk, maar ik hoop toch echt op 2 september weer op de baan te staan, hoor. Het heeft nu wel lang genoeg geduurd!

Ik wil iedereen die heeft meegewerkt bedanken. Wil je ook met je verhaal in de nieuwsflash, stuur dan een mail naar de redactie (redactie@flashdemare.nl)

Bekijk onderstaande advertentie als je een fotoshoot wil met je gezin, familie, vrienden of je huisdier. Alles is mogelijk binnen in de studio, bij jouw thuis of buiten op een mooie locatie. En let vooral op de speciale aanbieding.

In de studio geldt vooralsnog wel de regel dat alleen mensen uit één gezin of huishouden met elkaar op de foto mogen. Buiten zijn de regels wat ruimer, maar daar moet wel de 1,5 meter afstand in acht worden genomen.

WIM VAN DER VLUGT
FOTOGRAFIE

Altijd al een keer mooi op de foto willen gaan met je vrienden, vriendinnen of je familie?
Of wil je een mooie herinnering aan je zwangerschap of pasgeboren baby?

Wim van der Vlugt Fotografie biedt fotoshoots in alle soorten en maten:

Zwangerschap * newborn * familie * kinderen * model * glamour * huisdieren

www.wimvandervlugt.nl info@wimvandervlugt.nl 06-12084906

FLASH DE MARE BADMINTON ALKMAAR

Aanbieding alleen voor Flash-leden: 10% korting op een fotoshoot

FLASH DE MARE BADMINTON ALKMAAR

Extra aanbieding speciaal voor Flash-leden.
Nu tijdelijk geen 10%, maar 20% korting op de shoot.
Een fotoshoot kost normaal 125 euro.
Daarvoor krijg je een uitgebreide shoot en 5 digitale HR foto's.
Voor Flashleden kost de shoot dus maar 100 euro.
Aanbieding is geldig tot 1 september 2020.

Bestuur Flash de Mare

Voorzitter
Wim van der Vlugt
Achterweg 64
1822 AM Alkmaar
06-12084906
voorzitter@flashdemare.nl

Secretaris
Ko Barhorst
HermanHeijermansstraat 29
1822 LA Alkmaar
072-5619316
secretaris@flashdemare.nl

Penningmeester
Jos Kiebert
Noorderkade 515
1823 CJ Alkmaar
06-15028423
penningmeester@flashdemare.nl

Jeugdvoorzitter
jeugd@flashdemare.nl
Michael Bax

Algemene zaken, activiteiten en de 55+ groep
Greet van der Velde
activiteiten@flashdemare.nl

Jeugdcommissie
Hans Schulze
Huib Abell

Redactie Nieuwsflash
Esther Jansen
Claudia van der Tak
redactie@flashdemare.nl

Ledenadministratie
Ko Barhorst
ledenadministratie@flashdemare.nl

Trainers jeugd
Hans Schulze
Huib Abell
Wendy Oud
Michael Bax

Trainers recreanten
-

Trainers senioren
Anneke en Humphrey Engers
j.engers@kpnplanet.nl

Voor meer informatie over Flash de Mare kijk je op onze website:
www.flashdemare.nl

of kijk op Facebook**:**
www.facebook.com/BadmintonverenigingFlashDeMare

of volg je ons op twitter:
www.twitter.com/FLASHDEMARE